

на животът. Щомъ се явятъ листа и клоне, проявява се политическиятъ животът, който се изразява въ несъгласие между листата и клонетъ. Явява се вѣтъръ, буря, шумолене на листа, което наричаме разискване въ живота. Всички даватъ мнението си, какъ по-добре да се нареди животътъ; създаватъ се закони, наредби и правила. Най-после вѣтърътъ утихва, всички си почиватъ и казватъ: Уредихме вече своята държава, турихме редъ и порядъкъ. Не се минава много време, новъ вѣтъръ повѣва, новъ шумъ, нови разисквания, новъ споръ между синоветъ и дъщеритъ. Като мине и това смущение, хората утихватъ и се питатъ, кои сж причинитъ за спороветъ и недоразуменията помежду имъ. Много просто, вѣтърътъ вѣе и застава хората да правятъ гимнастика. Който не разбира законитъ, търси вината вънъ отъ себе си, или въ природата. Благодарете на вѣтъра, който раздвижва умоветъ и ви докарва въ естествено положение. Културниятъ или умствениятъ животъ е подобенъ на живота на цвѣтоветъ. Както цвѣтоветъ на дърветата и на цвѣтията се различаватъ по форма, голѣмина и цвѣтъ, така се различава и умствениятъ животъ на хората. Както нѣкои цвѣтове окапватъ, така пропадатъ и културитъ. Това е естествено явление за дървото. Не може едно дърво да отхрани хиляди плодове. Затова, едни цвѣтове окапватъ за смѣтка на други, по-годни и способни за животъ и развитие. Когато една култура падне и се замѣсти отъ друга, това показва, че нѣмало условия за нейното проявяване и развитие. Къде останаха асирийската, вавилонската и египетската култури? Тѣзи култури пропаднаха, понеже изсъхнаха, както изсъхватъ цвѣта, лишени отъ слънчева свѣтлина и топлина, отъ влага и елементи, благоприятни за тѣхното развитие. Вѣтърътъ сваля отъ дърветата и цвѣтията всички изсъхнали листа и ги туря при коренитъ имъ, за торъ на бждещитъ култури.

Духовниятъ животъ представя плода на дървото на живота. Този плодъ трѣбва да се опита, за да не остане само теория. Първоначално плодътъ е горчивъ и киселъ, но постепенно става мекъ, сладъкъ и вкусенъ. Сжщото става и съ човѣка. Колкото повече работи за своето духовно развитие, толкова по-красивъ става, толкова по-голѣма мекота придобива. Достатъчно е да спре-